

מיד עם כואי הנה הצבענו שנינו, פולה ואני.

לא היינו מה מאז 11 באפריל.

- קול ישראל בשבע אה"צ מודיע שהצביעו כבר יותר מ-65%, אחרי הפוגה של

שעות החום בצהרים ואחריהם.

בשעה חמש מודיע קול ישראל שהצביעו כבר 75% של בעלי זכות בחירה.

16.8.61, שדה בוקר,

לפי קול ישראל בשעה 6 בבוקר יוצא שהמפלגה העטיזה 3-4 מנדטים, גם

המיעוטים שלנו כנראה המסידו מנדט אחד. הליברלים הרוויחו 2-3 מנדטים, מפ"ם - 1,

אה"ע ללא שנוי, הקומוניסטים עלו באולי מנדט אחד, גם הדתיים אולי נוטף להם

מנדט אחד.

- מבחינת המפלגה - זהו נצחון עצום, אחרי ההשפעה ללא מצמון של 10 חדשים

בעזרת לבון והעולם החדש, וחקמה חזית השנאה וההשמדה של כל מעלגות המיעוטים,

ו"עזרת" העתונות - מחירות, מעריב ועד הארץ והבוקר, וסכלם "הצטיינו" למרחב

ועל המסמר - הרי סטירת מענדה המרכזי וכספר נבחריה כמעט באותה הורמה שלפני שנתיים -

זהו נצחון אדיר.

אולם מבחינת המדינה - תוצאות אלה הן אסון. שחיתות והסתבכות המיעוטים,

ביחוד אה"ע ומפ"מ והליברלים הגדול, הסתבכות של הפה"מ אף היא לא מקטן, לא

חוקים אחריות משותפת, לחיפוף תחיה פחות מאשר עד עכשיו. היציבות התערער כליל.

ולא יהיה כושר הדרכה נועזת, נאכנה. תקבולות החיינה יותר מכוערות.

גם החחירות בפנים הספלגה תחרבה. אשכול וגולדה לא יעמוד בהם הכוח לבער

את הרע - אם כי במערכת עמדו בכשרון, בתחמדה, בלא ליאות ובמסירות רבה.

ובכלל הצטיינה האקטיבה שהקיפה הפעם אלפי חברים - של קבוצים, מושבים,

מועלי עיר ועוד. מדינת ישראל טעונה רחמים!

- הגיעו הבוקר הנה אלמוגי, יצחק וטרי. באו גם עוזנאים של דבר, "דואר

ירושלים" וידיעות אחרונות. אמרתי להם דעתי על תוצאות הבחירות מבחינה מפלגתית

ומבחינה ממלכתית. הבעתי הוקרהי והתפעלותי על הפעולה הנהדרת של הצמרת (חברי

הכנסלה ועוד) ואלפי חברים מהקבוצים, המושבים ומטועלי העם והמושבה.

החפסד שלנו גדול מכה שהיה נראה בחחילה. כנראה לא יהיו לנו יותר מ-46

צירים (פרט למיעוטים שיהיו להם 4-5 צירים).

בעשר שטעתי שיחות ראשי חזית השנאה וההשמצה. כולם התפארו בנצחון.

רמבי טמס צהל על נצחונו. בגין אף מעט לא סאף להיות אלטרנטיבה, לא לעמוד בראש

ממשלה, לא לרשח מקום מפא"י - כל מחוז חפצו היה לשמור על 17 מנדטים, ונצחון

אדיר זה הובטח לו.

גם הליברלים לא שאפו לאלטרנטיבה, וחאוותם היחידה הייתה להוריד את

מפא"י - וזאת השיגו. גם הדתיים שמרו על 12 הצירים שלהם צהלו ושמחו.

אין זה פלא שאלמוגי היה מדוכא.

- באה הנח קבוצה של תלמידי ב"ס חינוכי בטורונטו - שאזרו דמי כיס בהיותם

בר-מצוה ובאו לבקר בארץ. היו זה למעלה מחמשה שבועות. רק אחת מהם יודעת

לדבר עברית. דרשתי מהם שלושה דברים: שילמדו עברית, שיבואו לשנה ללמוד בב"ס

עברי בארץ - ואלה שירגישו צורך נפשי בדבר - יעלו ויחשבו בארץ.

- מענינים הנדנודים (התנודות) של הרשימות בארבע הבהירות הראשונות:

א - קבלה בכנסת $\text{I} - 48 = 2 + 46$; ב - $\text{II} - 50 = 5 + 45$; ב - $\text{III} - 45 = 5 + 40$;
 ב - $\text{IV} - 52 = 5 + 47$; מפ"מ (ואה"ע): $\text{I} - 19$; $\text{II} - 15$; $\text{III} - 19$; $\text{IV} - 16$;
 (אה"ע): $\text{I} - 10$; $\text{II} - 7$. הירות: $\text{I} - 14$; $\text{II} - 8$; $\text{III} - 15$; $\text{IV} - 17$;
 ז.כ. ופרוגרסיבים יחד: $\text{I} - 12$; $\text{II} - 27$; $\text{III} - 18$; $\text{IV} - 14$;
 דתיים: $\text{I} - 16$; $\text{II} - 13$; $\text{III} - 17$; $\text{IV} - 18$; (מזרחי ומועל מזרחי) $\text{I} - 10$;
 $\text{II} - 11$; $\text{III} - 12$. הקומוניסטים: $\text{I} - 4$; $\text{II} - 5$; $\text{III} - 6$; $\text{IV} - 3$.

- באחה וחצי אה"צ מודיע קול ישראלי מפא"י המסידה 5 צירים, לליברלים 16-17,

לחרות 16-17, מפמ 9, אה"ע 7, המפ"מ 12, אגודה ומועלי אגודה 7, לקומוניסטים 5,

למעוטם 4.